László
nagyváradi megyéspüspök körlevele

VIII./ 2026

Nr. 2273/2026.
PASZTORÁLIS TERV A 2027-ES ÉVRE

Kedves Paptestvérek, Kedves Munkatársak, Kedves Testvéreim!
Talán már hagyománnyá vált, hogy az új egyházi év kezdetén egy-egy szentírási idézet vagy történet segítségével igyekszem megfogalmazni lelkipásztori tevékenységünk legfontosabb súlypontjait. Az élő és folyamatosan erősödő közösségek építéséhez elengedhetetlen, hogy ezekre a támpontokra építsük szolgálatunkat, hisz Jézus Krisztus tanítása biztos alapot kínál számunkra. Istennek a Szentírásban megszólaló üzenete a kilátástalannak tűnő helyzetekben is útmutatást ad, és feltárja előttünk azokat a kimeríthetetlen forrásokat, amelyekből újra és újra erőt meríthetünk, hogy a jelent bölcsen értékeljük, a jövőt pedig reménnyel tervezzük.

Az előttünk álló időszakra, az advent első vasárnapjával kezdődő új egyházi évre, Szent Márk evangéliumából választottam egy gondolatot, hogy iránymutatásul és meghívásul szolgáljanak egyéni és közösségi életünkben egyaránt. A kiválasztott szentírási rész így hangzik: ***„fogta a kenyeret, áldást mondott, megtörte, és odaadta nekik.” (Mk 14,22)***

Könnyen felismerhetjük, hogy ez a néhány szó hitünk egyik legmélyebb és legjelentősebb eseményét idézi fel. Az utolsó vacsora történetében, amelyet Szent Máté (Mt 26,26) és Szent Lukács evangélista (Lk 22,19) is megörökít, Jézus egyszerű, emberközeli gesztusokon keresztül tárja fel Isten megváltó szeretetének csodáját és annak minden korban érvényes üzenetét. Az élet értelmét kereső ember legmélyebb vágyait ugyanis nem az egymást követő ideológiák vagy a fejlődés bizonytalanságot keltő folyamatai képesek betölteni, hanem mindenekelőtt a **közelség** megtapasztalása. Az a közelség, amely biztonságot nyújt. Az a közelség, amely megnyitja az újrakezdés lehetőségét. Az a közelség, mely hordozza ezt az egyszerű, de életet fakasztó üzenetet: *„Nem vagy egyedül! Én itt vagyok érted!”*

Az elmúlt évben Mária és Márta történetéből kiindulva Jézus közelségének fontosságára szerettem volna ráirányítani a figyelmünket: *„Az Úr lábához ülve hallgatta szavait” (Lk 10,39).* Úgy gondolom, hogy az Úrra figyelve fel kell fedeznünk azokat az egyszerű, mégis sokatmondó gesztusokat, amelyek által mi magunk is megtapasztalhatóvá tehetjük Isten közelségét embertársaink számára. Arra szeretném meghívni közösségeinket, hogy együtt keressük a választ a kérdésre: miként tudjuk életünk tanúságtételével, szavainkkal, mindennapi döntéseinkkel és felelősségteljes elköteleződésünkkel hitelesen továbbadni ezt a bátorító üzenetet: *„Nem vagy egyedül! Én itt vagyok érted!”*

Zaklatott világunkat az üzenetek áradata zajjal tölti meg, és ebben a mindent átható hangzavarban egyre ritkábban hallunk olyan szavakat, amelyek valódi megnyugvást, lelki békét és reményt ébresztenének az emberek szívében. Üres ígéretek, beteljesületlen álmok és szertefoszlott remények árnyékolják be mindennapjainkat, és egyre idegenebbé teszik azt a világot, amelyben az ember otthonra és biztonságra vágyik. A hangzatos kijelentések és szépen megfogalmazott ígéretek önmagukban nem képesek megteremteni az áhított boldogságot, a sorozatos csalódások pedig gyengítik a bizalmat, és egyre inkább elszigetelik egymástól a közösségek tagjait. Lassan elhalványul a remény, megfogyatkozik az együttérzés, és a közös jövő építése helyett mind többen saját biztonságuk megőrzésére, tartalékaik felhalmozására és a bizonytalan holnap túlélésére rendezkednek be.

Az idők jeleit szemlélve és korunk kihívásait felismerve nekünk is fel kell tennünk néhány őszinte kérdést: *Milyen közösséghez tartozom? Személyesen mit vállalok közösségem javára, megerősödésére és fejlődésére? Hogyan tudom ébren tartani és erősíteni a reményt a kételkedőkben, az útkeresőkben és a csüggedőkben? Olyan tagja vagyok-e közösségemnek, akinek jelenlétén, szavain és tettein keresztül mások is megtapasztalhatják Isten jóságát és közelségét? Van-e bennem elegendő nyitottság, bátorság és bizalom ahhoz, hogy ne csupán a magam útját járjam, hanem másokkal együtt, egymást támogatva haladjak az igazi boldogság felé?*

Amit szinodális útnak nevezünk, éppen erről szól: közösségről, részvételről és küldetésről. Nem új gondolatok ezek. Jézus is erre tanított, és az ősegyház életét is ez határozta meg: *„Arról ismerje meg mindenki, hogy tanítványaim vagytok, hogy szeretettel vagytok egymás iránt!” (Jn 13,35)*. Ma azonban új szavakkal és új módon kell megszólítanunk a világot. Így tudunk választ adni korunk számos kérdésére, és sok problémánk megoldása is innen indulhat el. Így tapasztalhatjuk meg mi magunk is a megújulás csodáját életünkben és környezetünkben. Ha közösségben élünk, figyelünk egymásra, részt vállalunk a közös feladatokból, és képességeinket, tehetségünket egymás javára fordítjuk. Mindezt a küldetés lelkületével, hiszen Isten általunk is meg akarja szólítani testvéreinket, különösen azokat, akik magányban, kitaszítottságban vagy a társadalom peremén élnek. A Szentlélek fényét hordozva mi magunk is világosságot vihetünk világunk sötét utcáiba, még oda is, ahol mások csak zsákutcát látnak.

„fogta a kenyeret, áldást mondott, megtörte, és odaadta nekik.” (Mk 14,22)
A 2027-es egyházi évre választott szentírási szavak nem csupán az utolsó vacsora történelmet formáló eseményét idézik fel számunkra. Arra hívnak, hogy felismerjük, értékeljük és mindennapjainkban is megtapasztaljuk Jézus életet ajándékozó gesztusait. Nekünk, papoknak és szerzeteseknek ez nem lehet pusztán hivatásunkból fakadó kötelesség. Ez kell legyen életünk forrása, kiindulópontja és célja. Hiszen *„Benne élünk, mozgunk és vagyunk!” (ApCsel 17,28)*. Erre a megtapasztalásra kell meghívnunk Isten szent népét is, nemcsak szavainkkal, hanem életünk példájával is, hogy mindenki felfedezhesse Isten közelségének ajándékát, és megérezhesse, mit jelent az, hogy mindnyájan *„az ő gyermekei vagyunk” (ApCsel 17,28).*

Arra hívok mindenkit – kedves paptestvéreimet, a szerzeteseket és a híveket –, hogy egyénileg vagy közösségben, elmélkedés és imádság során mélyüljünk el az idézett szentírási szavak üzenetében. Ehhez szeretnék néhány fontos szempontot megvilágítani, amelyek segíthetnek abban, hogy a kapott üzenet ne csupán szép gondolat maradjon, hanem mindennapi életünk részévé váljon.

„fogta a kenyeret, áldást mondott, megtörte, és odaadta nekik” (Mk 14, 22)
Jézus fogta a kenyeret – Az Úr kezébe veszi az életet tápláló kenyeret, majd Ő maga válik táplálékká számunkra. Ebben közösségi életünk egyik fontos üzenetét is felfedezhetjük: életet adni másoknak, erőforrássá válni azok számára, akik elfáradtak, elgyengültek, vagy támogatásra szorulnak. Milyen szép lenne, ha ez nem csupán gondolat maradna, hanem mindennapi valósággá válna közösségeinkben! Ha az eucharisztikus Jézus példáját követve mi magunk is képesek lennénk önmagunkat adni másokért, hogy jelenlétünkből és szolgálatunkból mások is erőt meríthessenek.
Jézus áldást mondott – Az áldás összeköt bennünket azzal, aki mindenek fölött áll, aki életünk forrása és beteljesítője. Az Istentől kapott áldás megszentel bennünket, hiszen az Ő szerető közelségének kézzelfogható jele. Áldásával békét és szeretetet ajándékoz, nem széthúzást, haragot vagy gyűlöletet kelt. Milyen nagy ajándék lenne közösségeink számára, ha mi magunk is áldást hordozva közelednénk egymáshoz! Ha gondolataink, szándékaink és tetteink nem elválasztanának, hanem összekötnének, nem sebeket ejtenének, hanem gyógyítanának, és jelenlétünk mások számára is Isten közelségét tenné megtapasztalhatóvá.
Jézus megtörte a kenyeret – A gondosan elkészített kenyeret, Isten jóságának és gondoskodó szeretetének jelét Jézus megtöri mindazok szeme láttára, akik vele együtt vannak az utolsó vacsora termében. A kenyér megtörése prófétai jel: előrevetíti szenvedését és önfeláldozását, amely által hamarosan megváltja a világot. Milyen nagy erőforrás lehet közösségeink számára, ha megtanuljuk felismerni a megpróbáltatások értékét! Ha saját keresztünket hittel hordozzuk, és mások szenvedésében együttérzéssel osztozunk, akkor a fájdalom sem marad terméketlen. Isten kegyelméből a megpróbáltatások is a belső átalakulás, a szeretetben való növekedés és a közösség megújulásának útjává válhatnak.

Jézus odaadta a kenyeret nekik – Az életet adó, Isten jóságát tükröző megtört kenyeret Jézus odaadja övéinek, hogy mindenkinek jusson belőle, és mindenki részesülhessen az ajándék csodájában. Ez a gesztus egyben meghívás is abba a közösségbe, amelynek középpontjában Isten áll, ahol Ő lesz *„minden mindenben” (1Kor 15,28).* Milyen nagy gazdagságot jelenthet közösségeink számára, ha meghonosodik bennük az ajándékozás lelkülete! Ha felismerjük, hogy amit szeretetből adunk, azzal nem szegényebbek, hanem gazdagabbak leszünk. Mert az őszinte ajándékozásban nem fogyatkozik, hanem sokszorozódik az öröm és a békesség.

Kedves Testvéreim és Nővéreim!
A 2027-es évre tervezett lelkipásztori programunk ezeket a gondolatokat szeretné életre váltani közösségeinkben. Sőt, a Szentírás szavai ennél többre is hívnak bennünket: arra, hogy felfedezzük az eucharisztikus élet gazdagságát, amikor figyelmünk középpontjába nem önmagunkat, hanem a másik embert állítjuk. A felebarátot, a testvért, az ismeretlent, a szenvedőt, a magányost, vagy éppen azt, aki közelségünkre és szeretetünkre vágyik. Ezeken a találkozásokon keresztül szeretnénk felkészülni a legfontosabb találkozásra: a Jézussal való mélyebb közösségre. Lelkiségi csoportjainkban, a családok és a fiatalok kísérésében, hagyományos vallási gyakorlatainkban, zarándoklatainkon és képzéseinken, egymást támogatva, egymástól tanulva és egymásra figyelve szeretnénk egyre mélyebben megtapasztalni Krisztus jelenlétét. Mert ez a találkozás adhat igazi értelmet és tartalmat minden kezdeményezésünknek, hogy Isten kegyelméből közösségeink is gazdagodjanak és megújuljanak.

Összefoglalva az eddigieket, a 2027-es pasztorális év programjainak meghirdetésekor szeretném hangsúlyozni: az új utak keresése mindig az igazi forráshoz, Krisztushoz kell hogy vezessen bennünket. Ne engedjük, hogy a világ megtévesszen: az újdonság keresése soha nem távolíthat el bennünket Tőle! Ugyanakkor legyen bátorságunk egymás felé is elindulni. Merjünk kezdeményezni, legyünk nyitottak és nagylelkűek, különösen akkor, amikor időnkből, figyelmünkből és szeretetünkből kell adnunk másoknak. Minden törekvésünket Keresztelő Szent János szavai vezessék: *„Neki növekednie kell, nekem pedig kisebbednem.” (Jn 3,30)*

„fogta a kenyeret, áldást mondott, megtörte, és odaadta nekik” (Mk 14, 22)
Isten áldását kérve minden jó kezdeményezésünkre, imádkozzunk a tisztánlátás, a kitartás és az önzetlen szolgálat kegyelméért mindazok számára, akik részt vállalnak pasztorális tervünk megvalósításában, és szívvel-lélekkel fáradoznak Isten országának hirdetésén és építésén.

LELKIPÁSZTORI PROGRAMOK
2026-2027

IDŐPONT	ESEMÉNY	HELYSZÍN
DECEMBER		
December 5.	Adventi Vásár	Püspöki Palota
December 27.	Szent Család vasárnapja	Plébániák
JANUÁR		
Január 17-24.	*Imahét a Krisztus-hívők egységéért*	Plébániák
Január 26-27.	Képzés papoknak I. – Ns. és Ft. Pék Sándor	Püspöki Palota
FEBRUÁR		
Február 2.	*A megszentelt élet világnapja*	Plébániák
Február 5-7.	XXI. Hivatások nyomában hittanverseny	Szt. László Iskola
Február 7-14.	Házasság Hete	Plébániák
Február 11.	*Betegek világnapja*	Plébániák
Február 12-13.	Képzés pedagógusoknak – Uzsalyné Pécsi Rita PhD	Püspöki Palota
Február 14.	Jubiláns házaspárok megáldása	Plébániák
Február 16.	Koronagyűlés I.	Püspöki Palota
Február 19-21.	Lelkigyakorlat fiataloknak	Zarándokház
Február 21.	Szentmise Boldog Bogdánffy Szilárd tiszteletére	Székesegyház
Február 25-28.	Férfi Cursillo	Zarándokház
MÁRCIUS		
Március 5-6.	*24 óra az Úrért*	Plébániák
Március 6.	Nagyböjti ifjúsági lelkinap	Tasnád
Március 12-14.	Jegyeskurzus	Zarándokház
Március 13.	Egyházi alkalmazottak találkozója	Püspöki Palota
ÁPRILIS		
Április 9-10.	Képzés hitoktatóknak - Nagy Kriszta nővér	Zarándokház
Április 13.	Képzés papoknak II. - Ft. dr. Kovács F. Zsolt	Püspöki Palota
Április 16-18.	*Hivatások hétvégéje*	Plébániák
Április 16.	Szociális szakmai nap	Püspöki Palota
Április 17.	Nőszövetségek találkozója	Püspöki Palota
Április 24.	Egyházmegyei ministránstalálkozó	Püspöki Palota
Április 25.	**Szent László - Egyházmegyei Zarándoknap**	**Székesegyház**
MÁJUS		
Május 2.	*Tömegtájékoztatási világnap*	Plébániák
Május 13.	*Máriát dicsérjük* - zarándoklat és körmenet	Székesegyház
Május 22.	Biciklis zarándoklat	Sólyomkő Vára
Május 31.	Papok és szerzetesek zarándoklata	Szentjobb
JÚNIUS		
Június 4.	*Imanap a papok megszentelődéséért*	Plébániák
Június 13.	*Máriát dicsérjük* - zarándoklat és körmenet	Székesegyház
Június 27.	Túrázás fiataloknak	Félixfürdő

IDŐPONT	ESEMÉNY	HELYSZÍN
JÚLIUS		
Július 12-16.	Ministránstábor	Sólyomkővár
Július 13.	*Máriát dicsérjük* - zarándoklat és körmenet	Székesegyház
Július 26.	*A nagyszülők és idősek világnapja*	Plébániák
AUGUSZTUS		
Augusztus 13.	*Máriát dicsérjük* – zarándoklat és körmenet	Székesegyház
Augusztus 17-21.	Csíksomlyói Ifjúsági Találkozó	Csíksomlyó
SZEPTEMBER		
Szeptember 1.	*Imanap a teremtett világért*	Plébániák
Szeptember 3-5.	Hitoktatók tanévkezdő lelkigyakorlata	Zarándokház
Szeptember 8.	Zarándoklat Máriaradnára	Máriaradna
Szeptember 12.	**Egyházmegyei Zarándoklat**	**Szentjobb**
Szeptember 13.	*Máriát dicsérjük* - zarándoklat és körmenet	Székesegyház
Szeptember 18.	Hitoktatók napja	Püspöki Palota
Szeptember 25.	Egyházmegyei ifjúsági találkozó	Nagyvárad
Szeptember 26.	Bibliamaraton fiataloknak	Plébániák
Szeptember 26.	*Elvándorlók és menekültek világnapja*	Plébániák
Szeptember 27.	Egyházi alkalmazottak zarándoklata	Mátraverebély-Szentkút
OKTÓBER		
Október 1-3.	Női Cursillo	Zarándokház
Október 3.	Boldog Bogdánffy Szilárd ünnepe	Plébániák
Október 4.	Papok és szerzetesek zarándoklata	Máramarossziget
Október 8-10.	*72 óra kompromisszum nélkül*	Plébániák
Október 9.	Kórusok egyházmegyei találkozója	Székesegyház
Október 12.	Koronagyűlés II.	Püspöki Palota
Október 13.	*Máriát dicsérjük* - zarándoklat és körmenet	Székesegyház
Október 16.	Egyházmegyei családtalálkozó	Püspöki Palota
Október 23.	Missziók és lelkiségek napja	Székesegyház
Október 24.	*Missziók vasárnapja*	Plébániák
Október 31.	*Tanuljunk a szentektől*	Plébániák
NOVEMBER		
November 9.	Képzés papoknak III. - Ft. dr. Kovács F. Zsolt	Püspöki Palota
November 13.	Adventi ifjúsági lelkinap	Nagyvárad
November 14.	*Szegények világnapja*	Plébániák
November 20.	Lelkinap pedagógusoknak	Zarándokház
November 21.	*Ifjúsági világnap*	Plébániák
DECEMBER		
December 4.	Adventi vásár	Püspöki Palota
December 26.	Szent Család vasárnapja	Plébániák

A szlovák nyelvű csoportok számára javasolt programokat az Élesdi Esperesség közreműködésével fogjuk közölni.

Nr. 2274/2026.
BÉRMÁLÁSOK JELENTÉSE A 2027-ES ÉVRE

Ezúton kérem Paptestvéreimet, hogy az év végéig szíveskedjenek jelezni a bérmálások kiszolgáltatására vonatkozó igényüket. A korábban közölt előírások továbbra is érvényben maradnak, különös tekintettel a bérmálkozók életkorára.
Ahogyan eddig, most is kérem, hogy a bérmálási felkészítésbe építsék be az egyházmegyei, esperesi kerületi és plébániai rendezvényeket is, amelyek lehetőséget kínálnak a fiataloknak arra, hogy mélyebben megtapasztalják az Egyházhoz tartozás örömét. Fontosnak tartom azt is, hogy a bérmálkozó fiatalokat és szüleiket idejében tájékoztassuk az ünnephez méltó öltözet elvárásáról. Szorgalmazom az egységes, egyszerű és méltóságteljes ruházatot, amely nemcsak az ünnep szépségét emeli ki, hanem a közösséghez tartozást élményét is erősíti.

***

Nr. 2275/2026.
JELÖLÉS AZ EGYHÁZMEGYEI ÉRDEMÉREMRE

Kérem Főtisztelendő Paptestvéreimet, hogy az egyházmegyei érdeméremmel való kitüntetésre vonatkozó javaslataikat lehetőség szerint még az idei év folyamán, az illetékes kerületi esperes közvetítésével szíveskedjenek benyújtani.

***

Nr. 2276/2026.
STÓLADÍJAK, EGYHÁZI HOZZÁJÁRULÁS A 2027-ES ÉVRE

A Papi Szenátussal egyeztetve az alábbi stóladíjakat határoztuk meg a 2027-es évre:

- Szentmise **50,- RON**
- Esketés **500,- RON**
- Temetés **500,- RON.**

Kérem, hogy legyünk mértékletesek és körültekintőek, amikor a megállapított díjakon felül egyes kiegészítő szolgáltatásokért külön díjazást határozunk meg (kántori szolgálat, templomi díszítés, temetéshez kapcsolódó egyéb szolgáltatások, harangozás stb.). Kerüljünk minden olyan gyakorlatot, amely nem méltó a liturgikus cselekményhez, vagy nincs összhangban hitünkkel és a templom szent jellegével. A szolgáltatások díjait évente hivatalosan jóvá kell hagyatni: az egyháztanács által elfogadott javaslatokat a püspöki hivatalhoz is fel kell terjeszteni jóváhagyásra. Minden esetben ügyeljünk arra, hogy elkerüljük az anyagiasság látszatát, és különös figyelemmel és segítőkészséggel forduljunk azok felé, akik nehéz anyagi körülmények között élnek.

Ami a **hívek egyházi hozzájárulását** illeti, a Papi Szenátus javaslatainak meghallgatását követően továbbra is érvényben maradnak az eddigi rendelkezések:

- Az egyházi hozzájárulás a hívek személyes jövedelmének 1%-a, de évente legalább **250 RON**.
- A nyugdíjasok esetében szintén a jövedelem 1%-a az irányadó, de az éves hozzájárulás összege nem lehet kevesebb **150 RON-nál**.

Amennyiben a hívek egyházi szolgáltatást kérnek, de hozzájárulásukat hosszabb ideje nem rendezték, az igazságosság és a méltányosság szempontjait szem előtt tartva, a lelkipásztori bölcsesség (*prudentia pastoralis*) elvét követve, a hozzájárulás a jelenlegi értéken számítva, legfeljebb tíz évre visszamenőleg is kérhető. Ennek alkalmazásakor azonban mindig legyünk tekintettel az érintettek élethelyzetére és anyagi lehetőségeire, hogy az egyházi hozzájárulás ne váljon a lelkipásztori gondoskodás akadályává.

kelt Nagyváradon, 2026. november 17-én

Böcskei László
megyéspüspök